

Životopis Stasha Hart

vypracovali: Adéla Bauerová, Anna Janoušková, Anna Kobzová, Jana Šebelová, Mariana Šťastná

DĚTSTVÍ

Stasha Hart rozená Stanislava Astrugová se narodila 1. srpna 1950 v Praze jako jedináček do židovské rodiny. Její otec byl žid a jmenoval se Benjamin Astrug. Prvních zhruba 10 let strávila v Libni s babičkou a dědou, jelikož její rodiče bydleli v Dejvicích na studentské koleji pro manželské páry. S rodiči se vídala pouze o víkendech, poté se vždy vrátila zpět k prarodičům. V roce 1963 se paní Hart společně s rodiči přestěhovala na Červený vrch, kde prožila zbytek svého dětství. Na toto místo vzpomíná s láskou a ráda se sem vrací.

„My jsme se scházeli, hráli jsme na kytaru, zpívali jsme, chodili jsme na výlety, protože nic jinýho nebylo a tudíž jsme se museli soustředit jeden na druhýho.“

Navštěvovala gymnázium na Červeném vrchu v Arabské ulici, kde v roce 1968 odmaturovala. Po maturitě paní Stasha odjela na rok do Londýna jako au pair (dívka pomáhající hostitelské rodině s péčí o děti a domácnost). Po návratu začala studium vysoké školy na Karlově univerzitě v oboru čeština a angličtina se specializací na slovanské jazyky.

VNÍMÁNÍ REŽIMU + ŽIVOT V ŽIDOVSKÉ RODINĚ

Jako každé jiné dítě v té době toho paní Stasha Hart o režimu a politice moc nevěděla. Nemluvili o tom s kamarády ani s učiteli a to, co se dozvěděla doma, měla zakázáno s někým sdílet.

„To co nám všem všichni rodiče do hlavy mlátili, že se o politice nikde nesmí mluvit a že to, co se doma řekne, se nikde nesmí říct na veřejnosti.“
„Člověk nikdy neví, kdo co poslouchá.“

Paní Hart se o původu svého otce dozvěděla až ve dvanácti letech a to z prostého důvodu. Rodiče nechtěli tuto informaci svěřit malému dítěti, protože se báli, že se tajemství dostane ven. Proto také rodina nikdy nežila tradiční židovský život.

„Takovej papíňák to byl, doma se řeklo všechno a venku se nesmělo říct nic.“

ANGLIE

Jak bylo již v textu zmíněno Stasha Hart odjela roku 1968 do Londýna, kde pracovala jako au pair. Zde se seznámila se svým budoucím manželem Anthonym. Jakmile se vrátila zpátky do Prahy, dopisovali si a dokonce Tony přijel do Československa. Jednoho dne se vzali a paní Hart za svým manželem roku 1974 odjela do Anglie.

„... a seznámila jsem se s jedním krásným mladým klukem... no a potom jsme si spolu dopisovali, on jezdil do Prahy... no a pak jsme se vzali.“

Jakmile se paní Stasha dostala do Londýna, začala si hledat práci. Dlouho nemohla nic najít, ale nakonec přišla na rozhovor do námořní pojišťovací společnosti, kde ji okamžitě zaměstnali. Takto pracovala až do roku 2013, kdy se rozhodla práci trochu omezit.

„Tak jsem řekla: no já jsem z Prahy. A najednou mi začal vyprávět, on byl za války pilot a v jeho flotile litali český piloti...“

„A na té bázi, vůbec se mě na nic jiného neptal, řekl: Tak můžete začít zítra?“

BENJAMIN ASTRUG

Benjamin Astrug se narodil 26. června 1916 v Sofii v Bulharsku jako čtvrtý syn do židovské rodiny. Vyrůstal ve velké chudobě. Měl 3 starší sestry, které se ale hned po válce odstěhovaly do Izraele.

Navštěvoval gymnázium, což bylo pro někoho z tak chudé rodiny v té době velmi neobvyklé. Byl velice chytrý, schopný a učenlivý.

Již od malička měl velkou zálibu ve hraní fotbalu. Později začal hrát i ve větších fotbalových klubech konkrétně např. v klubu AS 23 Sofia. Jednou si dokonce zahrál i za národní mužstvo. Za války se rodina schovávala v malém městečku Trevna. Pobývali zde pod jménem Ivanov, jelikož židovské příjmení Astrug bylo moc nápadné.

V roce 1946 Benjamin Astrug odjel do Prahy, kde vystudoval elektroprůmyslovou školu.

Jakmile dostudoval, začal se živit jako filmový zvukař a pracoval na spoustě dokumentárních filmech a také večerníčcích.

Zemřel 1. 1. 2006 v Praze.

„A všechny večerníčky z té doby z těch 70. let kdybyste je náhodou někde viděli, tak tam je zvuk: Ing. Benjamin Astrug... a to dělal táta.“

V 80. letech přemluvila paní Hart svého tatínka, aby odjel do Izraele za svými sestrami.

Podařilo se jim zjistit, kde rodina bydlí, a pan Astrug se s nimi mohl po několika letech znovu setkat.

„Když přiletěl, tak na letišti bylo asi 20 lidí a měli takovej velkej plakát a na tom bylo napsaný: Dobře došel Benjamin (vítej Benjamine).“

SAMETOVÁ REVOLUCE 1989

Paní Stasha Hart byla v listopadu 1989 zrovna na služební cestě v Praze. Původně měla návštěva Prahy trvat pouze dva dny, ale prodloužila se, jelikož paní Stasha náhle onemocněla chřipkou. I přes nemoc se ovšem vydala na náměstí podpořit revoluci.

„Byla jsem tam jednou, den na to jsem musela už se vracet zpátky do Londýna, měla jsem letenky a všechno... a pamatuju si, že když jsme tam byli, tak celý náměstí, když se to rozházelo, skandovalo: Nezapomeňte, zítra zase v šest... a pamatuju si, že jsem říkala: No jo no, ale už beze mě.“

STASHA HART DNES

Paní Hart momentálně žije se svým manželem a dvěma psy v Londýně. Má jednu dceru. Ráda chodí se svými psy na procházky, ráda vaří a uklízí, hraje na kytaru, jezdí na kole, plave a čte. Čte české noviny a zajímá se o dění tady u nás.

„Nebojte se budoucnosti, protože ta vždycky vyjde fajn a buďte hrozně zvědaví. Zajímejte se o život, protože co se člověk nezeptá, tak neví.“